

104

5.hét

Hétfő 1042-1050

VI. Az új ég és az új föld reménye

1042 Az idők végén Isten Országa el fogja érni a maga teljességét. Az egyetemes ítélet után a testben és lélekben megdicsőült igazak örökké uralkodni fognak Krisztussal, és a világmindenség is megújul:

Akkor az Egyház "a mennyei dicsőségben be fog teljesezni, amikor (...) az emberi nemmel együtt az egész világ is, mely bensőségesen kapcsolódik az emberhez és általa halad a célja felé, tökéletesen helyreáll Krisztusban". [\[639\]](#)

1043 A Szentírás ezt a titokzatos megújulást, mely átalakítja az emberiséget és a világot, nevezi "új égnek és új földnek" (2Pt 3,13). [\[640\]](#) Ez lesz Isten tervének végső megvalósulása: "összefoglalni mindeneket Krisztusban, ami a mennyben és a földön van" (Ef 1,10).

1044 Ebben az új mindenségben, [\[641\]](#) a mennyei Jeruzsálemben Istennek lakása lesz az emberek között. "És letöröl a szemükről minden könnyet, és nem lesz többé halál, sem gyász, sem jajgatás, sem fájdalom nem lesz többé, mert a korábbiak elmúltak" (Jel 21,4). [\[642\]](#)

1045 Az ember számára e beteljesedés lesz az emberi nem egységének végső megvalósulása, melyet Isten a teremtéstől fogva akart, s melynek a zárandok Egyház "mintegy szakramentuma" [\[643\]](#) volt. Akik Krisztussal egyesültek, a megváltottak közösségét fogják alkotni, Isten "szent Városát" (Jel 21,2), "a Bárány eljegyzett menyasszonyát" (Jel 21,9). E közösséget többé nem sebzí meg bűn, szenny, [\[644\]](#) önszeretet, melyek az emberek földi közösségét rombolják vagy megsebzik. A boldogító látás, melyben Isten a választottak számára kimeríthetetlenül föltárul, a boldogság, a béke és közösség örök forrása lesz.

1046 Ami a világmindenséget illeti, a kinyilatkoztatás mély közösséget állít az anyagvilág és az ember rendeltetése között:

"Maga a természet sóvárogva várja Isten fiainak megnyilvánulását (...), abban a reményben, hogy a mulandóság szolgálai állapotából fölszabadul (...). Tudjuk ugyanis, hogy az egész természet együtt sóhajtozik és vajúdik mindmáig; de nemcsak az, hanem mi magunk is, akik bensőnkben hordozzuk a Lélek csíráit: mi is sóhajtozunk és várjuk a fogadott fiúságot, testünk megváltását." (Róm 8,19--23)

1047 Az egész látható világmindenség arra van tehát rendelve, hogy maga is átalakuljon: "Tehát eredeti állapotába visszaállítva akadály nélkül kell szolgálnia az igazakat", [\[645\]](#) részesedvén megdicsőülésükben, a föltámadott Jézus Krisztusban.

1048 "Nem tudjuk, mikor teljesedik be a föld és az emberiség ideje, sem a mindenség átalakulásának módját nem ismerjük. Elmúlik ugyanis a világ büntől eltorzult alakja, de halljuk, hogy Isten új lakóhelyet és új földet készít, melyben igazságosság lakik, s melynek boldogsága betölti, sőt felülmúlja mindazt a békevágyat, mely feltör az emberi szívekből." [\[646\]](#)

1049 "Az új föld várásának mégsem szabad csökkentenie, hanem inkább fokoznia kell a szorgoskodást, hogy szebb legyen a föld, hiszen itt van növekedőben az új emberi család közössége, mely némiképp már sejteti az eljövendő világ körvonalait. Így tehát jóllehet a földi fejlődést gondosan meg kell különböztetni Krisztus országának növekedésétől, mégis amennyiben hozzájárulhat a társadalom jobb rendjének megalkotásához, sokat jelent az Isten országa szempontjából." [\[647\]](#)

1050 Ha "az emberi méltóság, a testvéri közösség és a szabadság javait, tudniillik a természet és az emberi munka jó gyümölcseit az Úr Lelkében és az Úr parancsa szerint elterjesztettük a földön, egyszer újra meg fogjuk találni, de már megtisztítva minden szennytől, tündöklően és megdicsőülve, akkor, amikor Krisztus átadja az Atyának az örök és egyetemes országot". [\[648\]](#) Akkor Isten lesz "minden mindenben" (1Kor 15,28) az örök életben:

"Az élet valójában és igazában az Atya, aki a Fiú által a Szentlélekben forrásként árasztja mindenkire a mennyei javakat: és jósága által nekünk, embereknek is az örök élet javait igazmondóan megígérte." [\[649\]](#)